

רע"פ 5540/15 - גלויה גאו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5540/15

כבד השופט א' שם

לפני:

גלויה גאו

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה, בעפ"ג 15-06-2366, מיום 16.7.2015, שניתן על ידי כב' השופטים ר' שפירא – סג"נ; א' אליקים; ו-ב' טאובר

בשם המבקש: עוזי שיש גז

החלטה

1. לפניה בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה, בעפ"ג 15-06-2366 (כב' השופטים ר' שפירא – סג"נ; א' אליקים; ו-ב' טאובר), מיום 16.7.2015, בגין נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית משפט השלום בחרה, בת"פ 21535-07-13 (כב' השופט א' גופמן – סג"נ), מיום 19.4.2015.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. בד בבד עם הבקשה לרשויות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המבוקשת, עד להחלטה בבקשת רשות ערעור. בהחלטה מיום 16.8.2015 (כב' השופט ח' מלצר), נעתר בית משפט זה לבקשתו, והורה על עיכוב ביצוע העונש.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבוקשת הוגש כתוב אישום המיחס לה את העבירות הבאות: גנבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין");>Zויף מסמך בכונה לקבל באמצעות דבר בניסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; וקבלת דבר בניסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין. מעובדות כתוב האישום המתוקן שהוגש נגד המבוקשת עליה, כי המבוקשת עבדה בבית של המתלונים בעבודות משק בית. בין התאריכים 15.11.2010 - 28.11.2008, גנבה המבוקשת, במסגרת עבודתה, פנקסי שיקים והשתמשה במרמה ב-71 תיקים. המבוקשת קנחה באמצעות השיקים המזוהים מצרכיהם ושירותיהם; מספקים שונים, בסך כולל של 105,506 ₪. מעשייה של המבוקשת נעשו בניסיבות מחמירות, וזאת נוכח ריבויים; התmeshוכותם לאורק תקופה ארוכה; וביצועם באופן שיטתי.

4. ביום 18.3.2014, הורשעה המבוקשת, בהתאם להודאתה, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שייחסו לה בכתב האישום המתוקן. טרם שנגזר דין, נשלחה המבוקשת לקבלת תסוקור מבוחן בעניינה. בפתח גזר הדין, עמד בית משפט השלום בחדרה על עיקרי האמור בתסוקור שירות המבחן שהוגש בעניינה של המבוקשת, ממנו עולה כי המדבר בבקשת אלמנה, כבת 53, אם לשבעה ילדים. שירות המבחן התרשם, כי המבוקשת לוקחת אחריות על מעשיה; מביעה נכונות להשתלב בהליך טיפול; וכי סיכוי השיקום בעניינה ממשמעותיים. שירות המבחן סבר, כי התנהוגותה של המבוקשת אינה משקפת דפוסי חשיבה והתנהגות עבריתנית, ונובעת ממצוקה כלכלית ורגשית. לפיקר, המליץ שירות המבחן להטיל על המבוקשת צו מבוחן למשך שנה, ולשקל בעניינה ענישה בדמות מסר שירותה בדרך של עבודות שירות. בית משפט השלום הדגיש בגזר דין, כי "עבירות הגנבה בוצעו תוך ניצול האמון שננתנו המעבדים בנאשمت [המבקר]. יחסית לעבוד ומעבד הינם ייחדים הדורשים אמון רב כאשר שליחת יד ברכוש המעבד מתחבצת בקלות והדרך לגלוותה אינה קלה". בהמשך, בחן בית משפט השלום את מדיניות הענישה במרקם דומים. לאחר זאת, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה ההולם בעניינה של המבוקשת, נע בין 6 חודשים מאסר בפועל, ועד 12 חודשים מאסר בפועל. לאחר מכן, נתן בית משפט השלום את דעתו לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, וביניהן: היעדר עבר פלילי; נסיבות חייה הקשות של המבוקשת; והליך השיקום בו הchallenge. בהתאם לכך, גזר בית משפט השלום על המבוקשת את העונשים הבאים: 8 חודשים מאסר לריצו בפועל; 6 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל תעבור המבוקשת כל עבירה בה הורשעה; ופיקו כספי למתלוון בסך 40,000 ₪.

5. המבוקשת ערערה על פסק דיןו של בית משפט השלום לבית המשפט המחויז. בערעורה, הלינה המבוקשת על חומרת העונש שהושת עליה. עוד צוין, בהקשר זה, כי שגה בית משפט השלום שלא נתן למצבה הכלכלי הקשה משקל ראוי במסגרת קביעת מתחם הענישה. ביום 16.7.2015 דחה בית המשפט המחויז את ערעורה של המבוקשת בהדגישו, כי "בהתחשב במידיניות הענישה כפי שנוחחה בפסק הדין של בית משפט קמא, אני סבור כי בית משפט קמא אין נכונה את נסיבותה האישיות של המערערת כפי שעלו מتسוקיר שירות המבחן ביחיד עם האינטרס הציבורי".

6. טענתה העיקרית של המבוקשת היא, כי שגו העריכות הקודמות משלא "נתנו התייחסות ראהיה לסייעות שהביאו את המבוקשת לביצוע העבירה ולא גזרו את עונשתה בהתחשב בנסיבות שאיןן קשורות ביצוע העבירה". המבוקשת טענה, בהקשר זה, כי העונש שהושת עליה חורג לחומרה מדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים, בשים לב לכך שהיא נדרת עבר פלילי.

דין והכרעה

7. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפניי על צروفותיה, הגיעו לכלל מסקנה כי דין להידחות. כלל הוא, כי בית משפט זה יעדיר לבקשתו רשות ערעור במקרים בלבד, בהם מתעורר שאלת משפטית נכבה, או סוגיה ציבורית עקרונית, החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים לבקשתו, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין חמוץ או אי-צדק של ממש שנגרם למבקר (רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5316/15 אגבאריה נ' מדינת ישראל (20.8.2015); רע"פ 5308/15 ריכר נ' מדינת ישראל (10.8.2015)). לאחר שבחנתי את הבקשה שלפניי, כמו גם את נספחיה, נחה דעתני כי היא נמנית על אותן במקרים המצדיקים מתן רשות ערעור, ו邏輯ically אין בידיו להיעתר לה. חרף ניסיונה של המבוקשת לעטות על בקשתה אצתלה עקרונית, שוכנעתי כי בקשה זו אינה עונשה על אמות המידה שנקבעו למtan רשות ערעור, ומטעם זה, כשלעצמם, אין בידי להיעתר לה.

8. אשר לטרונייתה של המבוקשת לעניין חומרת העונש, ראוי להזכיר, כי על דרך הכלל, אין בטعنות על חומרת העונש כדי להצדיק מתן רשות ערעור, אלא כאשר נוכח בית המשפט, כי עונשו של המבוקש סוטה מהותית מדיניות הענישה המקובלת והראוייה במקרים דומים (רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (9.8.2015); רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015); רע"פ 3503 ג'וזף נ' מדינת ישראל (28.6.2015)).

אצין עוד, כי אני סבור כי העונש שהושת על המבוקשת מצדיק התערבות כלשהי, וזאת בהתחשב בחומרת מעשייה של המבוקשת ובעובדתה כי היא מעלה באמון שניית בה על-ידי מעבידה, וניצלה את גישומה לפנקסי שיקום שהו מפוזרים בדירות המתלוונים. מדובר במבוקשת אשר במשך כשנתים פעלה באופן מתוחכם ושיטתי, תוך שימוש במרמה ב-71 שיקום, וקניית מצרכים ושירותים בסכום כולל של 105,506 ₪. לנוכח נסיבות אלה והאינטרס הציבורי הרträקטיבי, עונש המאסר שהוטל על המבוקשת מבטא באופן הולם את מדיניות הענישה בעברות של גנבה ממعبיד, ואני סוטה ממנה, ולפיכך לא מצאתו כל מקום להתערב בו (רע"פ 8529/12 פדילה עקל נ' מדינת ישראל (18.12.2012); רע"פ 3153/10 שבתשייל נ' מדינת ישראל (29.4.2010)). זאת, גם בהתחשב בעברה הנקי של המבוקשת, בניסיבותה האישיות והמשפטית, ובעובדתה כי היא הוותה בעבודות כתוב האישום המתואן.

9. סיכום של דברים, משלא מצאתי הצדקה לדון בעניינה של המבוקשת במסגרת הליך שיפוטי נוסף, הנסי דוחה את הבקשה למtan רשות ערעור. לפיכך, מתבטלת בזאת החלטה, מיום 16.8.2015, בנוגע לעיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל. המבוקשת תהייצב לריצוי עונשה, ביום 24.9.2014, עד לשעה 10:00, ביום"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבירושה תעוזת זהות ווותק מהחלטה זו. על המבוקשת לתאמם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחן ומיוון של שירות בתי הסוהר, בטלפון 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט' באלו התשע"ה (24.8.2015).

שפט
